

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 18C/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215235732
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Koščová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2018:7215235732.8

Uznesenie

Okresný súd Košice II v spore žalobcu: M. U., G.. XX.XX.XXXX, K. C. XX, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Hagara - Hagarová s.r.o., so sídlom Daniela Dlabača 35, Žilina, proti žalovanému C. O. Q..A., Z. T. W., A. A. Š. X, K., T.: XXXXXXXX, o zaplatenie 638,60 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Zamieta sťažnosť žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 13.7.2018, č.k. 18C/4/2017-167, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť nahradiť žalobcovi trovy prvostupňového konania spočívajúce v náhrade zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 38 eur a náhrade trov právneho zastúpenia 1064,77 eur.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II uznesením zo dňa 13.7.2018, č.k. 18C/4/2017-167 zaviazal žalovaného k povinnosti nahradiť žalobcovi trovy prvostupňového konania spočívajúce v náhrade zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 38 eur a náhrade trov právneho zastúpenia 1064,77 eur.

Podaním doručeným súdu dňa 1.8.2018 označeným ako „sťažnosť žalovaného“ žalovaný súdu oznámil, že vyššie uvedené uznesenie, ktorým súd priznal žalcovi náhradu trov konania považuje nesprávne a nepreskúmateľne. Namietal účelnosť uplatňovaných náhrad na cestovnom a strate času aj s prihliadnutím ma vhodne zvolený, primeraný a účelne odôvodnený spôsob dopravy, ktorá bola nevyhnutná. mal za to, že právny zástupca žalobcu neúčelne navýšil trovy právneho zastúpenia, nakoľko si mohol zvoliť za seba zástupcu, ktorý by sa pojednávania zúčastnil, čím by znížil celkové výdavky, ktoré sa týkajú cestovných výdavkov a straty času. Taktiež namietal úkon žalobcu označený ako „podanie námietky voči postúpeniu veci“, nakoľko sa jedná len o úkon procesného charakteru, nie o úkon vo veci samej, preto mu odmena za tento úkon nepatrí.

Žalobca sa podaním doručeným súdu dňa 21.8.2018 vyjadril k sťažnosti žalovaného a k jeho námietkam, kde poukázal na názor Najvyššieho súdu SR obsiahnutý v rozhodnutí sp.zn. 4M Cdo/13/2010 zo dňa 24.11.2011, v ktorom tento konštatoval, že „osobitný charakter výkonu funkcie advokáta odôvodňuje použitie vlastného motorového vozidla na cestu za úkonom právnej služby do miesta, ktoré nie je totožné so sídlom jeho advokátskej kancelárie, preto pôjde bez ohľadu na vzdialenosť, vždy o účelne vynaložené cestovné náklady, na náhradu ktorých má advokát nárok.“ Taktiež vo vzťahu k námietke žalovaného, že si žalobca mohol za seba zvoliť zástupcu, ktorý by sa pojednávania zúčastnil, čím by znížil celkové výdavky, ktoré sa týkajú cestovných výdavkov a straty času, uviedol, že v zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp.zn. 7CoPr/1/2017 zo dňa 18.4.2018 „je možnosťou každého na základe vlastnej úvahy zvoliť si zástupcu v konaní pred súdom, vyjmúc prípady obligatórneho zastúpenia. Pokiaľ sa právny zástupca žalobcu dostavil k súdom nariadeným pojednávaniam a z jeho konania (prípadne konania žalobcu) nevznikli žiadne prieťahy, či neúčelné realizované úkony súdu prvej inštancie, nemožno v takomto prípade náklady zastúpenia považovať za neúčelné.“

Na základe uvedeného mal za to, že všetky trovy konania boli žalobcom uplatnené v súlade s platnou vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z.

Podľa ust. § 124 ods. 1 C.s.p., každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu.

Podľa ust. § 239 ods. 1 C.s.p., proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

Podľa ust. § 239 ods. 2 C.s.p., sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

Podľa ust. § 240 C.s.p., sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Podľa ust. § 241 C.s.p., prokurátor môže podať sťažnosť, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil.

Podľa ust. § 242 C.s.p., lehotá na podanie sťažnosti

Podľa ust. § 243 C.s.p., sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

Podľa ust. § 247 C.s.p., ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas sťažnosť, nenadobúda uznesenie právoplatnosť.

Podľa ust. § 248 C.s.p., o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

Podľa ust. § 249 C.s.p., súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

Podľa ust. § 250 ods. 1 C.s.p., ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

Podľa ust. § 250 ods. 2 C.s.p., ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

S prihliadnutím na skutočnosti uvádzané žalovaným mal súd za to, že námietky žalovaného sú nedôvodné, keďže aj z jednotlivých rozhodnutí súdov, napr. rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach č.k. 5Co/1022/2014-195 zo dňa 31.3.2015 uvádzaných žalobcom vplýva, že z hľadiska účelnosti je najúčelnejším dopravným prostriedkom advokáta osobné motorové vozidlo.

Súd mal za to, že tak ako uviedol žalobca vo svojom vyjadrení, právny zástupca žalobcu mohol požiadať o vypočutie pred dožiadaným súdom, prípadne mal možnosť substitučne splnomocniť advokáta v mieste sídla konajúceho súdu, avšak pokiaľ sa právny zástupca žalobkyne riadne dostavil k súdom nariadeným pojednávania a z jeho konania (prípadne konania žalobcu) nevznikli žiadne prietahy, či neúčelne realizované úkony súd prvej inštancie, nemožno v takomto prípade náklady právneho zastúpenia považovať za neúčelne vynaložené a žalobcovi ich z tohto dôvodu nepriznať.

Vo vzťahu k námietke žalovaného, že súd nemá priznať žalobcovi odmenu úkon právnej služby označený ako „podanie námietky voči postúpeniu veci“, nakoľko sa nejedná o úkon vo veci samej, mal súd za to, že pri tomto úkone jednoznačne išlo o úkon právnej služby, a to písomné podanie námietky voči postúpeniu veci. Jednalo sa o ochranu záujmu žalobcu, aby bola vec prejednávaná v mieste jeho bydliska, naviac nesúhlas postúpením veci nebol pôvodne iniciovaný žalobcom, ale následnou reakciou na odpor žalovaného, ktorý vzniesol v rámci podaného odporu námietku miestnej nepríslušnosti.

Napriek tomu, že osobitne takýto úkon vo vyhl. č. 655/2004Z.z. upravený nie je, ustanovenie § 13a ods. 5 pre takéto prípady ustanovuje, že za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v ods. 1 a 2 patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

Nakoľko žalovaný dostatočne nepreukázal objektívne dôvody na zrušenie uznesenia o povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania, eventuálne jeho zmenu, mal súd za to, že sťažnosť žalovaného nie je dôvodná, čím nie sú splnené zákonné podmienky na postup v zmysle ust. § 3250 ods. 2 C.s.p., t.j. na zmenu alebo zrušenie uznesenia a sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné v zmysle ust. § 355 ods. 2 C.s.p.